

Відповідно до статті 179 Кодексу законів про працю України за бажанням жінок, у період перебування їх у відпустці для догляду за дитиною вони можуть працювати на умовах неповного робочого часу.

Ця норма застосовується також для тих працівниць, яким згідно із законодавством встановлено скорочену тривалість робочого часу, зокрема учителів, яким згідно із статтею 51 Кодексу законів про працю України встановлюється скорочена тривалість робочого часу. Відповідно до статті 25 Закону України «Про загальну середню освіту» від 13.05.1999 р. № 651-XIV педагогічне навантаження вчителя, тобто час, призначений для здійснення навчально-виховного процесу, становить 18 навчальних годин на тиждень, що складає норму тарифну ставку.

Тому педагогічне навантаження вчителя обсягом менше 18 годин на тиждень є неповним робочим часом .

Згідно з частиною третьою статті 56 Кодексу законів про працю України робота на умовах неповного робочого часу не тягне за собою будь-яких обмежень обсягу трудових прав працівників.

Час фактичної роботи, зокрема на умовах неповного робочого часу, протягом робочого року, за який надається відпустка, зараховується до стажу роботи, що дає право на щорічну основну відпустку (пункт 1 частини першої статті 9 Закону «Про відпустки» від 15 листопада 1996 р. № 504/96-ВР).

Тому вчителька, яка перебуває у відпустці для догляду за дитиною, має право у зв'язку з роботою на умовах неповного робочого часу на щорічну відпустку.

Відповідно до роз'яснення Міністерства праці та соціальної політики України від 05.06.2008 р. № 5305/0/14-08/06 **законодавство не визначає, де саме жінка має право працювати на умовах неповного робочого дня – на підприємстві, з яким вона перебуває у трудових відносинах чи на іншому підприємстві**

.

На думку міністерства, трудовий договір на умовах неповного робочого часу має ознаки трудового договору про роботу за сумісництвом. Проте у випадку, коли за основним місцем роботи жінка знаходиться у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку і одночасно виявила бажання приступити до роботи на умовах неповного робочого часу за посадою, за якою вона працювала до відпустки і яка зберігається за нею на період перебування у такій відпустці, укладення окремого трудового договору за сумісництвом законодавством не передбачено.

□ □ Виплату допомоги на оздоровлення при наданні щорічної відпустки гарантовано педагогічним та науково-педагогічним працівникам статтею 57 Закону України «Про освіту» (в редакції від 23.03.1996 р. □ 100/96-ВР з наступними змінами).

Постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.2001 р. № 78 «Про реалізацію окремих положень частини першої статті 57 Закону України «Про освіту», частини першої статті 25 Закону України «Про загальну середню освіту», частини другої статті 18 і частини першої статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» **виплату цієї допомоги було започатковано з 1 січня 2001 року в розмірі 40% посадового окладу (ставки заробітної плати) (п. 4 постанови).**

Починаючи з 1 вересня 2002 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19.08.2002 № 1222 «Про реалізацію окремих положень і норм, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту», статтею 25 Закону України «Про загальну середню освіту», статтями 18 і 22 Закону України «Про позашкільну освіту», статтею 30 Закону України «Про дошкільну освіту» **виплата допомоги на оздоровлення педагогічним та науково-педагогічним працівникам провадиться в повному обсязі, тобто в розмірі місячного посадового окладу (ставки заробітної плати).**

Стосовно залежності розміру допомоги від обсягу виконуваної роботи, то в спільному листі Міністерства освіти і науки України № 1-9/223 та ЦК Профспілки працівників освіти і науки України № 02-8/267 від 11 червня 2001 року «Про виплату допомоги на оздоровлення при наданні щорічної відпустки» роз'яснено, що допомога на оздоровлення при наданні щорічної відпустки виплачується працівникам, які обіймають посади педагогічних або науково-педагогічних працівників (за основною посадою), у розмірі місячного посадового окладу (ставки заробітної плати) незалежно від тижневого (річного) навчального навантаження або обсягу роботи, що виконується.

У листі зазначено, **що виплата допомоги провадиться цим працівникам тільки за місцем основної роботи при наданні чергових відпусток згідно з графіком їх надання.**

Таке застереження викликано тим, що багато з педагогічних та науково-педагогічних працівників працюють у декількох навчальних закладах. Тому для забезпечення рівних прав тим працівникам, які працюють в одному навчальному закладі, та тим, які працюють у декількох таких закладах, врегульовано, що допомога на оздоровлення при наданні щорічної відпустки має надаватися в розмірі одного посадового окладу (ставки заробітної плати) за одним, а не кожним місцем роботи.

Тому **норма щодо виплати допомоги на оздоровлення педагогічним працівникам тільки за місцем основної роботи не може стосуватися випадків, що стосуються роботи жінок у період перебування у відпустці для догляду за дитиною на умовах неповного робочого часу.**

Оскільки допомогу на оздоровлення при наданні щорічної відпустки педагогічним і науково-педагогічним працівникам гарантовано статтею 57 Закону України «Про освіту» та враховуючи норми статті 56 КЗпП України та пункту 1 частини першої статті 9 закону «Про відпустки», **вчительці, яка працює на умовах неповного робочого часу у період перебування у відпустці для догляду за дитиною, при наданні щорічної відпустки має виплачуватися допомога на оздоровлення у розмірі ставки заробітної плати, що встановлюється за 18 навчальних годин на тиждень залежно від її кваліфікаційної категорії**

